

ringens Udtalelser og Folkethingsudvalgets Indstilling og saa fremdeles. Det er derfor aldeles ubilligt, om Landstinget vilde fordre den samme Tid som Folkethinget, det vilde være, ligesom om den, der tromler en Sord, vilde kræve lige saa megen Tid som den, der plover. Det blev sagt saavel af den ærede Conseilspræsident som af det ærede Medlem, der nu satte sig, at Landstinget i Sjor forfattede den midlertidige Finanslov i den nærværende Form. Det er en Urigtighed; der forekommer vel i Udvalgets Betænkning Ytringer i den Henseende, men det er jo klart, at den Gang var det vist, at en Finanslov vilde blive vedtagen, og det kan meget godt være, at mange Landsthingsmænd stemte for Fortættelsen af den midlertidige Finanslov paa Grund af, at den under de daværende Forhold ikke var nødvendig. Conseilspræsidenten stillede sig iøvrigt meget tilbørligt for sit eget Børn; det var et daarlign Forvar, han ydede for den midlertidige Finanslov i Landstinget. Nei, han gik ganske villig ind paa de Forslag, der vilde bringe den af Dage. Den høitærede Conseilspræsident har sagt, at jeg skulde være kommen med en urigtig Fremstilling. Det forekommer mig aldeles klart, at det Forslag, han fremlagde til en ny midlertidig Finanslov, gik ud paa at bemyndige ham til, saa længe den midlertidige Finanslov herskede, at udrede Udgifter, der vare nægtede af et af Thingene. Det indeholdt udtrykkelig Bemyndigelse dertil. Da jeg foreslog ham, om han vilde tage mod Loven, naar den fik en Tilføielse, der gik ud paa at Finanslovsforslaget skulde tages til Følge, dog saaledes, at en Forhøielse kunde finde Sted, naar begge Thingene vare enige derom, men at ingen Udgiftspost maatte udredes, der var nægtet af et af Thingene, kunde Finansministeren ikke gaa ind paa det; han erklærede udtrykkelig, at han ikke kunde gaa ind paa det. Han forlangte af mig, at jeg først skulde stille ham Borgen for, at hvad der var nødvendigt til Statshusholdningen vilde blive vedtaget. Jeg kan ikke nægte, at da Finansministeren saa, at denne Opfattelse ikke kunde gjenneføres, tabte han Interessen for den midlertidige Finanslov. Der kan ingen Tvivl være om, at dersom han havde interesseret sig for, at den midlertidige Finanslov skulde blive vedtaget, og dersom han havde udtalt det i det andet Thing paa en bestemt Maade, vilde han have kunnet sætte sin Mening igjennem. Nei, det forekommer mig, at det ud af hele den Stilling, som den høitærede Conseilspræsident har indtaget ved denne Sag, fremgaar klart, at det,

det særlig var ham om at gjøre, var netop at faae en Bemyndigelse til at udrede Udgifter, som vare nægtede af et af Thingene, men naar denne Grundsætning var slaaet fast, vilde det efter min Mening have gjort provisoriske Finanslove altsor tilloftende for en Finansminister. Der er blevet sagt, at midlertidige Finanslove i den gamle Skikkelse gav Regjeringen Bemyndigelse dertil. Jeg tror ikke, at noget af Thingene har nægtet nødvendige, løbende Udgifter, saa jeg veed ikke, hvorpaa man vil støtte denne Paastand. Skulde det virkelig være Tilfældet, at et Thing skulde have nægtet en nødvendig løbende Udgift, ja, saa gav den ganske rigtig ved at give sit Samtykke til en midlertidig Finanslov ogsaa sit Samtykke til at afholde denne, men der er en himmelvid Forskel mellem de gamle midlertidige Finanslove og midlertidige Finanslove i den nye Skikkelse, der jo ingenlunde indskrænker sig blot til de løbende Udgifter, men ogsaa til de nødvendige Udgifter.

Finansministeren og Conseilspræsidenten (Strup): Jeg vil blot henvise det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) til Aaret 1877. Der foreløbige Lov af 12te April 1877 indeholder noksigt disse samme Ord, som de midlertidige Finanslove indeholde: Bemyndigelse til at afholde de nødvendige løbende Udgifter og endogsaa den Begrænsning „efter de hidtil gjældende Regler“; men i Henhold til denne Bemyndigelse er der i 1877 afholdt Udgifter, som dette Thing havde modsat sig, uden at der er reist noget Ansvar mod Regjeringen derfor.

Forslagsstilleren (Suel): Tinget siger Apostelen Jakob, er et lidet Lem, men den er væsskelig at tæmme; der hører stor Kunst dertil. Det undrer mig, at man i Dag har glemt denne Kunst. Med Hensyn til det foreliggende Forslag er det mig klart, at det af mig stillede Underændringsforslag under ingen Omstændighed har Udfigt til at blive vedtaget. Jeg skal derfor tage det tilbage.

Formanden (Verg): Underændringsforslaget er saaledes taget tilbage. Optages det af Aogen? (Ophold.) Det er bortfaldet.

Forslagsstilleren (Suel): Med Hensyn til Hovedsagen skal jeg bemærke dette, at efter den forløbne Diskussion forekommer det mig, at der er saare liden Udfigt til, at vi kunne naae at faae en mid-